

Ecclesiastes

Chapter 1

¹ρηματα εκκλησιαστου υιου δαυιδ βασιλεωσ ισραηλ εν ιερουσαλημ²ματαιοτησ ματαιοτητων ειπεν ο εκκλησιασστησ ματαιοτησ ματαιοτητων τα παντα ματαιοτησ³τις περισσεια τω ανθρωπω εν παντι μοχθω αυτου ω μοχθει υπο τον ηλιον⁴γενεα πορευεται και γενεα ερχεται και η γη εις τον αιωνα εστηκεν⁵ και ανατελλει ο ηλιος και δυνει ο ηλιος και εις τον τοπον αυτου ελκει⁶ανατελλων αυτοσ εκει πορευεται προς νοτον και κυκλοι προς βορραν κυκλοι κυκλων πορευεται το πνευμα και επι κυκλους αυτου επιστρεφει το πνευμα⁷παντες οι χειμαρροι πορευονται εις την θαλασσαν και η θαλασσα ουκ εσται εμμιπλαμενη εις τοπον ου οι χειμαρροι πορευονται εκει αυτοι επιστρεφουσιν του πορευθηναι⁸παντες οι λογοι εγκοποι ου δυνησεται ανηρ του λαλειν και ουκ εμπλησθησεται οφθαλμοσ του οραν και ου πληρωθησεται ουσ απο ακροασεωσ⁹τι το γεγονοσ αυτο το γενησομενον και τι το πεπονημενον αυτο το ποιηθησομενον και ουκ εστιν παν προσφατον υπο τον ηλιον¹⁰οσ λαλησει και ερει ιδε τουτο καινον εστιν ηδη γεγονεν εν τοισ αιωσιν τοισ γενομενοισ απο εμπροσθεν ημων¹¹ουκ εστιν μνημη τοισ πρωτοισ και γε τοισ εσχατοισ γενομενοισ ουκ εσται αυτοισ μνημη μετα των γενησομενων εις την εσχατην¹²εγω εκκλησιαστησ εγενομην βασιλευσ επι ισραηλ εν ιερουσαλημ¹³και εδωκα την καρδιαν μου του εκζητησαι και του κατασκεψασθαι εν τη σοφια περι παντων των γινομενων υπο τον ουρανον οτι περισπασμον πονηρον εδωκεν ο θεοσ τοισ υιοισ του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω¹⁴ειδον συν παντα τα ποιηματα τα πεπονημενα υπο τον ηλιον και ιδου τα παντα ματαιοτησ και προαιρεσισ πνευματοσ¹⁵διεστραμμενον ου δυνησεται του επικοσμηθηναι και υστερημα ου δυνησεται του αριθμηθηναι¹⁶ελαλησα εγω εν καρδια μου τω λεγειν εγω ιδου εμεγαλυνθην και προσεθηκα σοφιαν επι πασιν οι εγενοντο εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και καρδια μου ειδεν πολλα σοφιαν και γνωσιν¹⁷και εδωκα καρδιαν μου τ ου γνωναι σοφιαν και γνωσιν παραβολασ και επιστημην εγνωσιν οτι και γε τουτ' εστιν προαιρεσισ πνευματοσ¹⁸οτι εν πληθει σοφιασ πληθοσ γνωσεωσ και ο προστιθεισ γνωσιν προσθησει αλγημα

Chapter 2

¹ειπον εγω εν καρδια μου δευρο δη πειρασω σε εν ευφροσυνη και ιδε εν αγαθω και ιδου και γε τουτο ματαιοτησ²τω γελωτι ειπα περιφοραν και τη ευφροσυνη τι τουτο ποιεισ³κατεσκεψαμην εν καρδια μου τ ου ελκυσαι εις οινον την σαρκα μου και καρδια μου ωδηγησεν εν σοφια και του κρατησαι επ' αφροσυνη εωσ ου ιδω ποιον το αγαθον τοισ υιοισ του ανθρωπου ο ποιησουσιν υπο τον ηλιον αριθμον ημερων ζωησ αυτων⁴εμεγαλυνα ποιημα μου ωκοδομησα μοι οικουσ εφυτευσα μοι αμπελωνασ⁵εποιησα μοι κηπουσ και παραδεισουσ και εφυτευσα εν αυτοισ ξυλον παν καρπου⁶εποιησα μοι κολυμβηθρασ υδατων του ποτισαι απ' αυτων δρυμον βλαστωντα ξυλα⁷εκτησαμην δουλουσ και παιδισκασ και οικογενεισ εγενοντο μοι και γε κτησισ βουκολιου και ποιμνιου πολλη εγενετο μοι υπερ παντασ τουσ γενομενουσ εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ⁸συναγαγον μοι και γε αργυριον και χρυσιον και περιουσιασμουσ βασιλεων και των χωρων εποιησα μοι αδοντασ και αδουσασ και εντρυφηματα υιων του ανθρωπου οι νοχοον και οινοχοασ⁹και εμεγαλυνθην και προσεθηκα παρα παντασ τουσ γενομενουσ εμπροσθεν μου εν ιερουσαλημ και γε σοφια μου εσταθη μοι¹⁰και παν ο ητησαν οι οφθαλμοι μου ουχ υφειλον απ' αυτων ουκ απεκωλυσα την καρδιαν μου απο πασησ ευφροσυνησ οτι καρδια μου ευφρανθη εν παντι μοχθω μου και τουτο εγενετο μερισ μου απο παντοσ μοχθου μου¹¹και επεβλεψα εγω εν πασιν ποιημασιν μου οισ εποιησαν αι χειρεσ μου και εν μοχθω ω εμοχθησα του ποιειν και ιδου τα παντα ματαιοτησ και προαιρεσισ πνευματοσ και ουκ εστιν περισσεια υπο τον ηλιον¹²και επεβλεψα εγω του ιδειν σοφιαν και περιφοραν και αφροσυνην οτι τισ ο ανθρωποσ οσ επελευσεται οπισω τησ βουλησ τα οσα εποιησεν αυτην¹³και ειδον εγω οτι εστιν περισσεια τη σοφια υπερ την αφροσυνην ωσ περισσεια του φωτοσ υπερ το σκοτοσ¹⁴του σοφου οι οφθαλμοι αυτου εν κεφαλη αυτου και ο αφρων εν σκοτει πορευεται και εγνωσιν και γε εγω οτι συναντημα εν συναντησεται τοισ πασιν αυτοισ¹⁵και ειπα εγω εν καρδια μου ωσ συναντημα του αφρονοσ και γε εμοι συναντησεται μοι και ινα τι εσοφισαμην εγω τοτε περισσον ελαλησα εν καρδια μου διοτι αφρων εκ περισσευματοσ λαλει οτι και γε τουτο ματαιοτησ¹⁶οτι ουκ εστιν μνημη του σοφου μετα του αφρονοσ εις αιωνα καθοτι ηδη αι ημεραι αι ερχομεναι τα παντα επελησθη και πωσ αποθανειται ο σοφοσ μετα του αφρονοσ¹⁷και εμισησα συν την ζωην οτι πονηρον επ' εμε το ποιημα το πεπονημενον υπο τον ηλιον οτι τα παντα ματαιοτησ και προαιρεσισ πνευματοσ¹⁸και εμισησα εγω συν παντα μοχθον μου ον εγω μοχθω υπο τον ηλιον οτι αφιω αυτον τω ανθρωπω τω γινομενω μετ' εμε¹⁹και τισ οιδεν ει σοφοσ εσται η αφρων και εξουσιαζεται εν παντι μοχθω μου ω εμοχθησα και ω εσοφισαμην υπο τον ηλιον και γε τουτο ματαιοτησ²⁰και επεστρεψα εγω του αποταξασθαι τη καρδια μου επι παντι τω μοχθω ω εμοχθησα υπο τον ηλιον²¹οτι εστιν ανθρωποσ ου μοχθοσ αυτου εν σοφια και εν

γνωσει και εν ανδρεια και ανθρωπος ος ουκ εμοχθησεν εν αυτω δωσει αυτω μεριδα αυτου και γε του το ματαιοτησ και πονηρια μεγαλη²² οτι τι γινεται τω ανθρωπω εν παντι μοχθω αυτου και εν προαιρεσει καρδιασ αυτου ω αυτος μοχθει υπο τον ηλιον²³ οτι πασαι αι ημεραι αυτου αληματων και θυμου περισπασμος αυτου και γε εν νυκτι ου κοιματα η καρδια αυτου και γε τουτο ματαιοτησ εστιν²⁴ ουκ εστιν αγαθον εν ανθρωπω ο φαγεται και ο πιεται και ο δειξει τη ψυχη αυτου αγαθον εν μοχθω αυτου και γε τουτο ειδον εγω οτι απο χειροσ του θεου εστιν²⁵ οτι τισ φαγεται και τισ φεισεται παρεξ αυτου²⁶ οτι τω ανθρωπω τω αγαθω προ προσωπου αυτου εδωκεν σοφιαν και γνωσιν και ευφροσυνην και τω αμαρτανοντι εδωκεν περισπασμον του προσθειναι και του συναγαγειν του δουναι τω αγαθω προ προσωπου του θεου οτι και γε τουτο ματαιοτησ και προαιρεσισ πνευματοσ

Chapter 3

¹ τοισ πασιν χρονοσ και καιροσ τω παντι πραγματι υπο τον ουρανον² καιροσ του τεκειν και καιροσ του αποθανειν καιροσ του φυτευσαι και καιροσ του εκτιλαι πεφυτευμενον³ καιροσ του αποκτειναι και καιροσ του ιασασθαι καιροσ του καθελειν και καιροσ του οικοδομησαι⁴ καιροσ του κλαυσαι και καιροσ του γελασαι καιροσ του κοιμασθαι και καιροσ του ορηγησασθαι⁵ καιροσ του βαλειν λιθουσ και καιροσ του συναγαγειν λιθουσ καιροσ του περιλαβειν και καιροσ του μακρυνθηναι απο περιλημψεωσ⁶ καιροσ του ζητησαι και καιροσ του απολεσαι καιροσ του φυλαξαι και καιροσ του εκβαλειν⁷ καιροσ του ρηξαι και καιροσ του ραυαι καιροσ του σιγαν και καιροσ του λαλειν⁸ καιροσ του φιλησαι και καιροσ του μισησαι καιροσ πολεμου και καιροσ ειρηνησ⁹ τισ περισσεια του ποιουντοσ εν οισ αυτοσ μοχθει¹⁰ ειδον συν τον περισπασμον ον εδωκεν ο θεοσ τοισ υιοισ του ανθρωπου του περισπασθαι εν αυτω¹¹ συν τα παντα εποιησεν καλα εν καιρω αυτου και γε συν τον αιωνα εδωκεν εν καρδια αυτων οπωσ μη ευρη ο ανθρωποσ το ποιημα ο εποιησεν ο θεοσ απ' αρχησ και μεχρι τελουσ¹² εγνωσ οτι ουκ εστιν αγαθον εν αυτοισ ει μη του ευφρανθηναι και του ποιειν αγαθον εν ζωη αυτου¹³ και γε πασ ο ανθρωποσ οσ φαγεται και πιεται και ιδη αγαθον εν παντι μοχθω αυτου δομα θεου εστιν¹⁴ εγνωσ οτι παντα οσα εποιησεν ο θεοσ αυτα εσται εισ τον αιωνα επ' αυτω ουκ εστιν προσθειναι και απ' αυτου ουκ εστιν αφελειν και ο θεοσ εποιησεν ινα φοβηθωσιν απο προσωπου αυτου¹⁵ το γενομενον ηδη εστιν και οσα του γινεσθαι ηδη γεγονεν και ο θεοσ ζητησει τον διωκομενον¹⁶ και ετι ειδον υπο τον ηλιον τοπον τησ κρισεωσ εκ ει ο ασεβησ και τοπον του δικαιου εκει ο ασεβησ¹⁷ ειπα εγω εν καρδια μου συν τον δικαιον και συν τον ασεβη κρινει ο θεοσ οτι καιροσ τω παντι πραγματι και επι παντι τω ποιηματι¹⁸ εκει ειπα εγω εν καρδια μου περι λαλιασ υιων του ανθρωπου οτι διακρινει αυτοουσ ο θεοσ και του δειξαι οτι αυτοι κτηνη εστιν και γε αυτοισ¹⁹ οτι συναντημα υιων του ανθρωπου και συναντημα του κτηνουσ συναντημα εν αυτοισ ωσ ο θανατοσ τουτου ουτωσ ο θανατοσ τουτου και πνευμα εν τοισ πασιν και τι επερισευσεν ο ανθρωποσ παρα το κτηνοσ ουδεν οτι τα παντα ματαιοτησ²⁰ τα παντα πορευεται εισ τοπον ενα τα παντα εγενετο απο του χοοσ και τα παντα επιστρεφει εισ τον χουν²¹ και τισ οιδεν πνευμα υιων του ανθρωπου ει αναβαινει αυτο εισ ανω και πνευμα του κτηνουσ ει καταβαινει αυτο κατω εισ γην²² και ειδον οτι ουκ εστιν αγαθον ει μη ο ευφρανθησεται ο ανθρωποσ εν ποιημασιν αυτου οτι αυτο μερισ αυτου οτι τισ αξει αυτον του ιδειν εν ω εαν γενηται μετ' αυτον

Chapter 4

¹ και επεστρεψα εγω και ειδον συν πασασ τασ συκοφαντιασ τασ γινομενασ υπο τον ηλιον και ιδου δακρυον των συκοφαντουμενων και ουκ εστιν αυτοισ παρακαλων και απο χειροσ συκοφαντουντων αυτοουσ ισχυσ και ουκ εστιν αυτοισ παρακαλων² και επηνεσα εγω συν τουσ τεθνηκοτασ τουσ ηδη αποθανοντασ υπερ τουσ ζωντασ οσοι αυτοι ζωσιν εωσ του νυν³ και αγαθοσ υπερ τουσ δυο τουτουσ οστισ ο υπω εγενετο οσ ουκ οιδεν συν το ποιημα το πονηρον το πεπονημενον υπο τον ηλιον⁴ και ειδον εγω συν παντα τον μοχθον και συν πασαν ανδρειαν του ποιηματοσ οτι αυτο ζηλοσ ανδροσ απο του εταιρου αυτου και γε τουτο ματαιοτησ και προαιρεσισ πνευματοσ⁵ αφρων περιελαβεν τασ χειρασ αυτου και εφαγεν τασ σαρκασ αυτου⁶ αγαθον πληρωμα δρακοσ αναπαυσεωσ υπερ πληρωμα δυο δρακων μοχθου και προαιρεσεωσ πνευματοσ⁷ και επεστρεψα εγω και ειδον ματαιοτητα υπο τον ηλιον⁸ εστιν εισ και ουκ εστιν δευτεροσ και γε υιοσ και αδελφοσ ουκ εστιν αυτω και ουκ εστιν περασμοσ τω παντι μοχθω αυτου και γε οφθαλμοσ αυτου ουκ εμπιπλαται πλουτου και τινι εγω μοχθω και στερισκω την ψυχην μου απο αγαθωσυνησ και γε τουτο ματαιοτησ και περισπασμοσ πονηροσ εστιν⁹ αγαθοι οι δυο υπερ τον εν α οισ εστιν αυτοισ μισθοσ αγαθοσ εν μοχθω αυτων¹⁰ οτι εαν πεσωσιν ο εισ εγειρει τον μετοχον αυτου και ουαι αυτω τω ενι οταν πεση και μη η δευτεροσ του εγειραι αυτον¹¹ και γε εαν κοιμηθωσιν δυο και θερμη αυτοισ και ο εισ πωσ θερμανθη¹² και εαν επικραταιωθη ο εισ οι δυο στησονται κατεναντι αυτου και το σπαρτιον το εντριτον ου ταχεωσ απορραγησεται¹³ αγαθοσ παισ πενησ και σοφοσ υπερ βασιλεια πρεσβυτερον και αφρονα οσ ουκ εγνω του προσεχειν ετι¹⁴ οτι εξ οικου των δεσμιων εξελευσεται του βασιλευσαι οτι και γε εν βασιλεια αυτου εγεννηθη πενησ¹⁵ ειδον συν παντασ τουσ ζωντασ τουσ περιπατουντασ υπο τον ηλιον μετα του νεανισκου του δευτερου οσ στησεται αντ' αυτου¹⁶ ουκ εστιν περασμ

ος τω παντι λαω τοις πασιν οσοι εγενοντο εμπροσθεν αυτων και γε οι εσχατοι ουκ ευφρανθησονται εν αυτω οτι και γε τουτο ματαιοτης και προαιρεσις πνευματος¹⁷ φυλαξον ποδα σου εν ω εαν πορευη εις οικον του θεου και εγγυσ του ακουειν υπερ δομα των αφρονων θυσια σου οτι ουκ εισιν ειδοτες του ποιησαι κακον

Chapter 5

¹μη σπευδε επι στοματι σου και καρδια σου μη ταχυνατω του εξενεγκαι λογον προ προσωπου του θεου οτι ο θεος εν τω ουρανω και συ επι της γης επι τουτω εστωσαν οι λογοι σου ολιγοι² οτι παραγινεται ενυπνιον εν πληθει περισπασμου και φωνη αφρονος εν πληθει λογων³ καθως αν ευξη ευχην τω θεω μη χρονισησ του αποδουναι αυτην οτι ουκ εστιν θελημα εν αφροσιν συν οσα εαν ευξη αποδος⁴ αγαθον τ ο μη ευξασθαι σε η το ευξασθαι σε και μη αποδουναι⁵ μη δωσ το στομα σου του εξαμαρτησαι την σαρκα σου και μη ειπησ προ προσωπου του θεου οτι αγνοια εστιν ινα μη οργισθη ο θεος επι φωνη σου και διαφθειρη τα ποιηματα χειρων σου⁶ οτι εν πληθει ενυπνιων και ματαιιοτητες και λογοι πολλοι οτι συν τον θεον φοβου⁷ εαν συκοφαντιαν πενητος και αρπαγην κριματος και δικαιοσυνησ ιδησ εν χωρα μη θαυμασησ επι τω πραγματι οτι υψηλος επανω υψηλου φυλαξαι και υψηλοι επ' αυτους⁸ και περισσεια γησ εν παντι εστι βασιλευσ του αγρου ειργασμενου⁹ αγαπων αργυριον ου πλησθησεται αργυριου και τις ηγαπησεν εν πληθει αυτων γενημα και γε τουτο ματαιιοτησ¹⁰ εν πληθει της αγαθωσυνησ επληθυνθησαν εσθοντες αυτην και τι ανδρεια τω παρ' αυτησ οτι αλλ' η του οραν οφθαλμοισ αυτου¹¹ γλυκυσ υπνος του δουλου ει ολιγον και ει πολυ φαγεται και τω εμπλησθεντι του πλουτησαι ουκ εστιν αφιων αυτον του υπνωσαι¹² εστιν αρρωστια ην ειδον υπο τον ηλιον πλουτον φυλασσομενον τω παρ' αυτου εις κακιαν αυτου¹³ και απολειται ο πλουτος εκεινος εν περισπασμω πονηρω και εγεννησεν υιον και ουκ εστιν εν χειρι αυτου ουδεν¹⁴ καθως εξηλθεν απο γαστροσ μητροσ αυτου γυμνος επιστρεψει του πορευθηναι ωσ ηκει και ουδεν ου λημψεται εν μοχθω αυτου ινα πορευθη εν χειρι αυτου¹⁵ και γε τουτο πονηρα αρρωστια ωσπερ γαρ παρεγενετο ουτωσ και απελευσεται και τις περισσεια αυτω η μοχθει εισ ανεμον¹⁶ και γε πασαι αι ημεραι αυτου εν σκοτει και πενθει και θυμω πολλω και αρρωστια και χολω¹⁷ ιδου ο ειδον εγω αγαθον ο εστιν καλον του φαγειν και του πιειν και του ιδειν αγαθωσυνην εν παντι μοχθω αυτου ω εαν μοχθη υπο τον ηλιον αριθμον ημερων ζωησ αυτου ων εδωκεν αυτω ο θεος οτι αυτο μερισ αυτου¹⁸ και γε πασ ο ανθρωποσ ω εδωκεν αυτω ο θεος πλουτον και υπαρχοντα και εξουσιασεν αυτον του φαγειν απ' αυτου και του λαβειν το μεροσ αυτου και του ευφρανθηναι εν μοχθω αυτου τουτο δομα θεου εστιν¹⁹ οτι ου πολλα μνησθησεται τασ ημερασ της ζωησ αυτου οτι ο θεος περισπα αυτο ν εν ευφροσυνη καρδιασ αυτου

Chapter 6

¹εστιν πονηρια ην ειδον υπο τον ηλιον και πολλη εστιν επι τον ανθρωπον² ανηρω δωσει αυτω ο θεος πλουτον και υπαρχοντα και δοξαν και ουκ εστιν υστερων τη ψυχη αυτου απο παντων ων επιθυμησει και ουκ εξουσιασει αυτω ο θεος του φαγειν απ' αυτου οτι ανηρ ξενος φαγεται αυτον τουτο ματαιιοτησ και αρρωστια πονηρα εστιν³ εαν γεννηση ανηρ εκατον και ετη πολλα ζησεται και πληθοσ ο τι εσονται ημεραι ετων αυτου και ψυχη αυτου ουκ εμπλησθησεται απο της αγαθωσυνησ και γε ταφη ουκ εγενετο αυτω ειπα αγαθον υπερ αυτον το εκτρωμα⁴ οτι εν ματαιιοτητι ηλθεν και εν σκοτει πορευεται και εν σκοτει ονομα αυτου καλυφθησεται⁵ και γε ηλιον ουκ ειδεν και ουκ εγνω αναπαυσισ τουτω υπερ τουτον⁶ και ει εξησεν χιλιων ετων καθοδουσ και αγαθωσυνην ουκ ειδεν μη ουκ εις τοπον ενα τα παντα πορευεται⁷ πασ μοχθοσ του ανθρωπου εις στομα αυτου και γε η ψυχη ου πληρωθησεται⁸ οτι τις περισσεια τω σοφω υπερ τον αφρονα διοτι ο πενησ οιδεν πορευθηναι κατεναντι της ζωησ⁹ αγαθον οραμα οφθαλμων υπερ πορευομενον ψυχη και γε τουτο ματαιιοτησ και προαιρεσισ πνευματος¹⁰ ει τι εγενετο ηδη κεκληται ονομα αυτου και εγνωσθη ο εστιν ανθρωποσ και ου δυνησεται του κριθηναι μετα του ισχυρου υπερ αυτον¹¹ οτι εισιν λογοι πολλοι πληθυνοντες ματαιιοτητα τι περισσον τω ανθρωπω¹² οτι τις οιδεν τι αγαθον τω ανθρωπω εν τη ζωη αριθμον ημερων ζωησ ματαιιοτητοσ αυτου και εποιησεν αυτασ εν σκια οτι τις απαγγελει τω ανθρωπω τι εσται οπισω αυτου υπο τον ηλιον

Chapter 7

¹αγαθον ονομα υπερ ελαιον αγαθον και ημερα του θανατου υπερ ημεραν γενεσεωσ αυτου² αγαθον πορευθηναι εις οικον πενθουσ η οτι πορευθηναι εις οικον ποτου καθοτι τουτο τελοσ παντοσ του ανθρωπου και ο ζων δωσει εις καρδιαν αυτου³ αγαθον θυμοσ υπερ γελωτα οτι εν κακια προσωπου αγαθυνθησεται καρδια⁴ καρδια σοφων εν οικω πενθουσ και καρδια αφρονων εν οικω ευφροσυνησ⁵ αγαθον το ακουσαι επιτιμησιν σοφου υπερ ανδρα ακουοντα ασμα αφρονων⁶ οτι ωσ φωνη των ακανθων υπο τον λεβητα ουτωσ γελωσ των αφρονων και γε τουτο ματαιιοτησ⁷ οτι η συκοφαντια περιφερει σοφον και απολλυσι την καρδιαν ευτονιασ αυτου⁸ αγαθη εσχατη λογων υπερ αρχην αυτου αγαθον μακροθυμοσ υπερ υψηλον πνευματι⁹ μη σπευσησ εν πνευματι σου του θυμουσθαι οτι θυμοσ εν κολπω αφρονων αναπαυσ

εται¹⁰μη ειπης τι εγενετο οτι αι ημεραι αι προτεραι ησαν αγαθαι υπερ ταυτασ οτι ουκ εν σοφια επηρωτησασ περι τουτου¹¹αγαθη σοφια μετα κληροδοσιασ και περισσεια τοισ θεωρουσιν τον ηλιον¹²οτι εν σκια αυτης η σοφια ως σκια του αργυριου και περισσεια γνωσεωσ της σοφιασ ζωοποιησει τον παρ' αυτης¹³ιδε τα ποιηματα του θεου οτι τισ δυνησεται του κοσμησαι ον αν ο θεοσ διαστρεψη αυτον¹⁴εν ημερα αγαθωσυνησ ζηθι εν αγαθω και εν ημερα κακιασ ιδε και γε συν τουτο συμφωνον τουτω εποιησ εν ο θεοσ περι λαλιασ ινα μη ευρη ο ανθρωποσ οπισω αυτου μηδεν¹⁵συν τα παντα ειδον εν ημεραισ μεταιοτητοσ μου εστιν δικαιοσ απολλυμενοσ εν δικαιοω αυτου και εστιν ασεβησ μενων εν κακια αυτου¹⁶μη γινου δικαιοσ πολυ και μη σοφιζου περισσα μηποτε εκπλαγησ¹⁷μη ασεβησησ πολυ και μη γινου σκληροσ ινα μη αποθανησ εν ου καιρω σου¹⁸αγαθον το αντεχεσθαι σε εν τουτω και γε απο τουτου μη ανησ την χειρα σου οτι φοβουμενοσ τον θεον εξελευσεται τα παντα¹⁹η σοφια βοηθησει τω σοφω υπερ δεκα εξουσιαζοντασ τουσ οντασ εν τη πολει²⁰οτι ανθρωποσ ουκ εστιν δικαιοσ εν τη γη οσ ποιησει αγαθον και ουχ αμαρτησεται²¹και γε εισ παντασ τουσ λογουσ ουσ λαλησουσιν μη θησ καρδιαν σου οπωσ μη ακουσησ του δουλου σου καταρωμενου σε²²οτι πλειστακισ πονηρευσεται σε και καθοδουσ πολλασ κακωσει καρδιαν σου οπωσ και γε συ κατηρασω ετερουσ²³παντα ταυτα επειρασα εν τη σοφια ειπα σοφισθησομαι²⁴και αυτη εμακρυνθη απ' εμου μακραν υπερ ο ην και βαθυ βαθοσ τισ ευρησει αυτο²⁵εκυκλωσα εγω και η καρδια μου του γνωναι και του κατασκευασθαι και ζητησαι σοφιαν και ψηφον και του γνωναι ασεβουσ αφροσυνην και σκληριαν και περιφοραν²⁶και ευρισκω εγω πικροτερον υπερ θανατον συν την γυναικα ητισ εστιν θηρευματα και σαγηναι καρδια αυτης δεσμοι χειρεσ αυτης αγαθοσ προ προσωπου του θεου εξαιρεθησεται απ' αυτησ και αμαρτανων συλλημθησεται εν αυτη²⁷ιδε τουτο ευρον ειπεν ο εκκλησιασθησ μια τη μια του ευρειν λογισμον²⁸ον ετι εξητησεν η ψυχη μου και ουχ ευρον ανθρωπον ενα απο χιλιων ευρον και γυναικα εν πασι τουτοισ ουχ ευρον²⁹πλην ιδε τουτο ο ευρον ο εποιησεν ο θεοσ συν τον ανθρωπον ευθη και αυτοι εξητησαν λογισμουσ πολλουσ

Chapter 8

¹τισ οιδεν σοφουσ και τισ οιδεν λυσιν ρηματοσ σοφια ανθρωπου φωτιει προσωπον αυτου και αναιδησ προσωπω αυτου μισηθησεται²στομα βασιλεωσ φυλαξον και περι λογου ορκου θεου μη σπουδασησ³απο προσωπου αυτου πορευση μη στησ εν λογω πονηρω οτι παν ο εαν θεληση ποιησει⁴καθωσ λαλει βασιλευσ εξουσιαζων και τισ ερει αυτω τι ποιησεισ⁵ο φυλασσωσ εντολην ου γνωσεται ρημα πονηρον και καιρον κρισεωσ γινωσκει καρδια σοφου⁶οτι παντι πραγματι εστιν καιροσ και κρισισ οτι γνωσισ του ανθρωπου πολλη επ' αυτον⁷οτι ουκ εστιν γινωσκων τι το εσομενον οτι καθωσ εσται τισ αναγγελει αυτω⁸ουκ εστιν ανθρωποσ εξουσιαζων εν πνευματι του κωλυσαι συν το πνευμα και ουκ εστιν εξουσια εν ημερα του θανατου και ουκ εστιν αποστολη εν τω πολεμω και ου διασωσει ασεβεια τον παρ' αυτησ⁹και συν παν τουτο ειδον και εδωκα την καρδιαν μου εισ παν ποιημα ο πεποιηται υπο τον ηλιον τα οσα εξουσιασατο ο ανθρωποσ εν ανθρωπω του κακωσαι αυτον¹⁰και τοτε ειδον ασεβεισ εισ ταφουσ εισαχθεντασ και εκ τοπου αγιου επορευθησαν και επηνεθησαν εν τη πολει οτι ουτωσ εποιησαν και γε τουτο ματαιοτησ¹¹οτι ουκ εστιν γινομενη αντιρρησισ απο των ποιουντων το πονηρον ταχυ δια τουτο ε πληροφορηθη καρδια υιων του ανθρωπου εν αυτοισ του ποιησαι το πονηρον¹²οσ ημαρτεν εποιησεν το πονηρον απο τοτε και απο μακροτητοσ αυτω οτι και γε γινωσκω εγω οτι εσται αγαθον τοισ φοβουμενοισ τον θεον οπωσ φοβωνται απο προσωπου αυτου¹³και αγαθον ουκ εσται τω ασεβει και ου μακρυνει ημερασ εν σκια οσ ουκ εστιν φοβουμενοσ απο προσωπου του θεου¹⁴εστιν ματαιοτησ η πεποιηται επι τησ γησ οτι εισι δικαιοι οτι φθανει προσ αυτουσ ωσ ποιημα των ασεβων και εισιν ασεβεισ οτι φθανει προσ αυτουσ ωσ ποιημα των δικαιων ειπα οτι και γε τουτο ματαιοτησ¹⁵και επηνεσα εγω συν την ευφροσυνην οτι ουκ εστιν αγαθον τω ανθρωπω υπο τον ηλιον οτι ει μη του φαγειν και του πειν και του ευφρανθηναι και αυτο συμπροσεσται αυτω εν μοχθω αυτου ημερασ ζωησ αυτου οσασ εδωκεν αυτω ο θεοσ υπο τον ηλιον¹⁶εν οισ εδωκα την καρδιαν μου του γνωναι σοφιαν και του ιδειν τον περισπασμον τον πεπονημενον επι τησ γησ οτι και γε εν ημερα και εν νυκτι υπνον εν οφθαλμοισ αυτου ουκ εστιν βλεπων¹⁷και ειδον συν παντα τα ποιηματα του θεου οτι ου δυνησεται ανθρωποσ του ευρειν συν το ποιημα το πεπονημενον υπο τον ηλιον οσα αν μοχθηση ο ανθρωποσ του ζητησαι και ουχ ευρησει και γε οσα αν ειπη ο σοφοσ του γνωναι ου δυνησεται του ευρειν

Chapter 9

¹οτι συν παν τουτο εδωκα εισ καρδιαν μου και καρδια μου συν παν ειδεν τουτο ωσ οι δικαιοι και οι σοφοι και εργασια αυτων εν χειρι του θεου και γε αγαπην και γε μισοσ ουκ εστιν ειδωσ ο ανθρωποσ τα παντα προ προσωπου αυτων²ματαιοτησ εν τοισ πασιν συναντημα εν τω δικαιοω και τω ασεβει τω αγαθω και τω κακω και τω καθαρω και τω ακαθαρτω και τω θυσιαζοντι και τω μη θυσιαζοντι ωσ ο αγαθοσ ωσ ο αμαρτανων ωσ ο ομνυων καθωσ ο τον ορκον φοβουμενοσ³τουτο πονηρον εν παντι πεπονημενω υπο τον ηλιον οτι συναντημα εν τοισ πασιν και γε καρδια υιων του ανθρωπου επληρωθη πονηρου και περιφερεια εν καρδια αυτων εν ζωη αυτων και οπισω αυτων προσ τουσ νεκρουσ⁴οτι τισ οσ κοινων

ει προς παντας τους ζωντας εστιν ελπις οτι ο κυων ο ζων αυτος αγαθος υπερ τον λεοντα τον νεκρον⁵ οτι οι ζωντες γνωσκονται οτι αποθानουνται και οι νεκροι ουκ εισιν γινωσκοντες ουδεν και ουκ εστιν αυτοις ετι μισθος οτι επελησθη η μνημη αυτων⁶ και γε αγαπη αυτων και γε μισος αυτων και γε ζηλος αυτων ηδη απωλετο και μερισ ουκ εστιν αυτοις ετι εισ αιωνα εν παντι τω πεπονημενω υπο τον ηλιον⁷ δευρο φαγε εν ευφροσυνη αρτον σου και πιε εν καρδια αγαθη οινον σου οτι ηδη ευδοκησεν ο θεος τα ποιηματα σου⁸ εν παντι καιρω εστωσαν ιματια σου λευκα και ελαιον επι κεφαλην σου μη υστερησατ ω⁹ ιδε ζωνη μετα γυναικος ης ηγαπησας πασας ημερας ζωης ματαιοτητος σου τας δοθεισας σοι υπ ο τον ηλιον πασας ημερας ματαιοτητος σου οτι αυτο μερισ σου εν τη ζωη σου και εν τω μοχθω σου ω συ μοχθεις υπο τον ηλιον¹⁰ παντα οσα αν ευρη η χειρ σου του ποιησαι ως η δυναμις σου ποιησον οτι ουκ εστιν ποιημα και λογισμος και γνωσις και σοφια εν αδη οπου συ πορευη εκει¹¹ επεστρεψα και ειδον υπο τον ηλιον οτι ου τοις κουφοις ο δρομος και ου τοις δυνατοις ο πολεμος και γε ου τοις σοφοις αρτος και γε ου τοις συνετοις πλουτος και γε ου τοις γινωσκουσιν χαρις οτι καιρος και απαντημα συναντησεται τοις πασιν αυτοις¹² οτι και γε ουκ εγνω ο ανθρωπος τον καιρον αυτου ως οι ιχθυες οι θηρευομενοι εν αμφιβληστρω κακω και ως ορνεα τα θηρευομενα εν παγιδι ως αυτα παγιδευονται οι υιοι του ανθρωπου εισ καιρον πονηρον οταν επιπεση επ' αυτους αφνω¹³ και γε τουτο ειδον σοφιαν υπο τον ηλιον και μεγαλη εστιν προσ με¹⁴ πολις μικρα και ανδρες εν αυτη ολιγοι και ελθη επ' αυτην βασιλευσ μεγας και κυκλωση αυτην και οικοδομηση επ' αυτην χαρακας μεγαλους¹⁵ και ευρη εν αυτη ανδρα πενητα σοφον και διασωσει αυτος την πολιν εν τη σοφια αυτου και ανθρωπος ουκ εμνησθη σ υν του ανδρος του πενητος εκεινου¹⁶ και ειπα εγω αγαθη σοφια υπερ δυναμιν και σοφια του πενητος εξουδενωμενη και λογοι αυτου ουκ εισιν ακουομενοι¹⁷ λογοι σοφων εν αναπαυσει ακουονται υπερ κραυγην εξουσιαζοντων εν αφροσυναις¹⁸ αγαθη σοφια υπερ σκευη πολεμου και αμαρτανων εισ απολεσει αγαθωσυνην πολλην

Chapter 10

¹μυιαι θανατουσαι σαπριουσιν σκευασιαν ελαιου ηδυσματος τιμιον ολιγον σοφιας υπερ δοξαν αφροσυνησ μεγαλησ² καρδια σοφου εισ δεξιον αυτου και καρδια αφρονος εισ αριστερον αυτου³ και γε εν οδω οταν αφρων πορευηται καρδια αυτου υστερησει και α λογιεται παντα αφροσυνη εστιν⁴ εαν πνευμα του εξουσιαζοντος αναβη επι σε τοπον σου μη αφησ οτι ιαμα καταπαυσει αμαρτιασ μεγαλασ⁵ εστιν πονηρια ην ειδον υπο τον ηλιον ως ακουσιον ο εξηλθεν απο προσωπου του εξουσιαζοντος⁶ εδοθη ο αφρων εν υψεσι μεγαλοις και πλουσιοι εν ταπεινω καθησονται⁷ ειδον δουλους εφ' ιππους και αρχοντας πορευομενους ως δουλους επι της γησ⁸ ο ορυσσων βοθρον εν αυτω εμπεσειται και καθαιρουντα φραγμασ δηξεται αυτον οφισ⁹ εξαιρων λιθους διαπονηθησεται εν αυτοις σχιζων ξυλα κινδυνευσει εν αυτοις¹⁰ εαν εκπεση το σιδηριον και αυτος προσωπον εταραξεν και δυναμεις δυναμωσει και περισσεια του ανδρειου σοφια¹¹ εαν δακη ο οφισ εν ου ψιθυρισμω και ουκ εστιν περισσεια τω επαδοντι¹² λογοι στοματος σοφου χαρις και χειλη αφρονος καταποντιουσιν αυτον¹³ αρχη λογων στοματος αυτου αφροσυνη και εσχατη στοματος αυτου περιφερεια πονηρα¹⁴ και ο αφρων πληθυνει λογους ουκ εγνω ο ανθρωπος τι το γενομενον και τι το εσομενον οπισω αυτου τις αναγγελει αυτω¹⁵ μοχθος των αφρωνων κοπωση αυτους ος ουκ εγνω του πορευθηναι εισ πολιν¹⁶ ουαι σοι πολις ης ο βασιλευσ σου νεωτερος και οι αρχοντες σου εν πρωια εσθιουσιν¹⁷ μακαρια συ γη ης ο βασιλευσ σου υιος ελευθερων και οι αρχοντες σου προς καιρον φαγονται εν δυναμει και ουκ αισχυνησονται¹⁸ εν οκνηριασ ταπεινωθησεται η δοκωσις και εν αργια χειρων σταξει η οικια¹⁹ εισ γελωτα ποιουσιν αρτον και οινος ευφραίνει ζωντας και του αργυριου επακουσεται συν τα παντα²⁰ και γε εν συνειδησει σου βασιλεα μη καταραση και εν ταμειοις κοιτωνων σου μη καταραση πλουσιον οτι πετεινον του ουρανου αποισει συν την φωνην και ο εχων τας πτερυγασ απαγγελει λογον

Chapter 11

¹αποστειλον τον αρτον σου επι προσωπον του υδατος οτι εν πληθει των ημερων ευρησεις αυτον²δος μεριδα τοις επτα και γε τοις οκτω οτι ου γινωσκεις τι εσται πονηρον επι την γην³ εαν πληρωθωσιν τα νεφη υετου επι την γην εκχεουσιν και εαν πεση ξυλον εν τω νοτω και εαν εν τω βορρα τοπω ου πεσειται το ξυλον εκει εσται⁴ τηρων ανεμον ου σπερει και βλεπων εν ταις νεφελαισ ου θερισει⁵ εν οισ ουκ εστιν γινωσκων τις η οδος του πνευματος ως οσα εν γαστρι της κυοφορουσησ ουτως ου γνωση τα ποιηματα του θεου οσα ποιησει συν τα παντα⁶ εν πρωια σπειρον το σπερμα σου και εισ εσπεραν μη αφετω η χειρ σου οτι ου γινωσκεις ποιον στοιχησει η τουτο η τουτο και εαν τα δυο επι το αυτο αγαθα⁷ και γλυκυ το φως και αγαθον τοις οφθαλμοις του βλεπειν συν τον ηλιον⁸ οτι και εαν ετη πολλα ζησεται ο ανθρωπος εν πασιν αυτοις ευφρανθησεται και μνησθησεται τας ημερας του σκοτους οτι πολλα εσονται παν το ερχομενον ματαιοτησ⁹ ευφραίνου νεανισκε εν νεοτητι σου και αγαθυνατω σε η καρδια σου εν ημεραισ νεοτητος σου και περιπατει εν οδοις καρδιασ σου και εν ορασει οφθαλμων σου και γνωθι οτι επι πασι τουτοις αξει σε ο θεος εν κρισει¹⁰ και αποστησον θυμον απο καρδιασ σου και παραγαγ

ε πονηριαν απο σαρκος σου οτι η νεοτης και η ανοια ματαιοτης

Chapter 12

¹και μνησθητι του κτισαντος σε εν ημεραις νεοτητος σου εως ουτου μη ελθωσιν ημεραι της κακιας και φθασωσιν ετη εν οισ ερεις ουκ εστιν μοι εν αυτοις θελημα² εως ου μη σκοτισθη ο ηλιος και το φως και η σεληνη και οι αστερες και επιστρεψωσιν τα νεφη οπισω του υετου³ εν ημερα η εαν σαλευθωσιν φυλακες της οικιας και διαστραφωσιν ανδρες της δυναμεως και ηρησαν αι αληθουσαι οτι ωλιγωθησαν και σκοτασουσιν αι βλεπουσαι εν ταις οπαις⁴ και κλεισουσιν θυρας εν αγορα εν ασθeneia φωνη της αληθουσης και αναστησεται εις φωνην του στρουθιου και ταπεινωθησονται πασαι αι θυγατερες του ασματος⁵ και γε απο υψους οψονται και θαμβοι εν τη οδω και ανθηση το αμυγδαλον και παχυνη η ακρις και διασκεδασθη η καππαρις οτι επορευθη ο ανθρωπος εις οικον αιωνος αυτου και εκυκλωσαν εν αγορα οι κοπτομενοι⁶ εως ουτου μη ανατραπη σχοινιον του αργυριου και συνθλιβη ανθεμιον του χρυσιου και συντριβη υδρια επι την πηγην και συντροχαση ο τροχος επι τον λακκον⁷ και επι στρεψη ο χουσ επι την γην ως ην και το πνευμα επιστρεψη προς τον θεον ος εδωκεν αυτο⁸ ματαιοτης ματαιοτητων ειπεν ο εκκλησιαστης τα παντα ματαιοτης⁹ και περισσον οτι εγενετο εκκλησιαστης σοφος ετι εδιδαξεν γνωσιν συν τον λαον και ους εξιχνιασεται κοσμιον παραβολων¹⁰ πολλα εξητησεν εκκλησιαστης του ευρειν λογουσ θεληματος και γεγραμμενον ευθυτητος λογουσ αληθεια¹¹ λογοι σοφων ως τα βουκεντρα και ως ηλοι πεφυτευμενοι οι παρα των συναγματων εδοθησαν εκ ποιμενος ενος και περισσον εξ αυτων¹² υιε μου φυλαξαι ποιησαι βιβλια πολλα ουκ εστιν περασμος και μελετη πολλη κοπωσις σαρκος¹³ τελος λογου το παν ακουεται τον θεον φοβου και τας εντολας αυτου φυλασσε οτι τουτο πασ ο ανθρωπος¹⁴ οτι συν παν το ποιημα ο θεος αξει εν κρισει εν παντι παρεωραμενω εαν αγαθον και εαν πονηρον